

Exegese Römern 7:7-25

Inhoudsopgave

1.	Inleiding.....	4
2.	Onderzoek naar de perikoop	4
	2.1. Werkvertaling.....	4
	2.2. Afbakening, plaats, opbouw en structuur	4
	2.3. Historische en literaire context	8
3.	Uitwerking van de tekst	8
	3.1. Verschillende posities.....	8

3.1.1.	<i>J van den Brink –</i>	8
3.1.2.	<i>John Stott</i>	9
3.1.3.	<i>Jakob van Bruggen</i>	9
3.1.4.	<i>Evaluatie</i>	10
3.2.	Eigen uitwerking	10
4.	Conclusie	11
	Literatuurlijst	12

1. Inleiding

In dit verslag kunt u de opdracht voor het vak Paulinische brieven. De opdracht was om een exegese te maken van Romeinen 7:24. Daarnaast moest er bij deze exegese rekening worden gehouden met drie verschillende perspectieven rondom deze passage en dit moest verwerkt worden in de exegese. Naast deze verschillende perspectieven moest er een tekstanalyse gemaakt worden van het tekstdeel Romeinen 7:7-25. Bij het maken van deze exegese en analyse heb ik de stappen gevolgd zoals deze in de module van hermeneutiek zijn gegeven. Ik heb eerst een werkvertaling gemaakt, vervolgens gekeken naar de structuur, plaats van de perikoop en hierna naar de historische context. In het tweede deel heb ik de verschillende visies uiteen gezet en vervolgens met elkaar vergeleken. Vervolgens heb ik mijn eigen visie en een eigen uitwerking van de tekst gemaakt.

2. Onderzoek naar de perikoop

2.1. Werkvertaling

Romeinen 7: 24

ταλαίπωρος ἐγὼ ἄνθρωπος· τίς με ῥύσεται ἐκ τοῦ σώματος τοῦ θανάτου
talaipōros egō anthrōpos tis me rhusetai ek tou sōmatos tou thanatou

τούτου:
toutou

Ik¹, ellendig² mens! Wie zal mij verlossen³ uit het lichaam⁴ dezes doods⁵?

2.2. Afbakening, plaats, opbouw en structuur

Wanneer we naar het groter geheel kijken, dan zien wij dat dit tekstdeel plaats vind in een betoog van Paulus waarin hij de rechtvaardiging door geloof uiteenzet (Rom. 6-8) (Aebi 1973: 133).

Baarlink (1989: 190, 191) komt tot de volgende opbouw:

¹ Het woord *ego* kan vertaald worden met ik.

² Het bijvoeglijk naamwoord *Talaiporos* betekent ‘diep ongelukkig’, dit woord is samengesteld uit *tlao* wat betekend dragen en *poros* wat op zijn beurt vertaald kan worden met hardheid (Brink 2017).

³ Het werkwoord *rhuomai* betekent ‘beschermen, behoeden’, en ‘bevrijden, verlossen, redden’ (Brink 2017).

⁴ Het zelfstandig naamwoord *sōma* betekent ‘lichaam’. Het gaat in de eerste plaats om een dood lichaam van een mens of dier (Brink 2017).

⁵ Het zelfstandig naamwoord *thanatos* betekent ‘(de) dood’. Het word in de eerste plaats gebruikt voor de natuurlijke dood (Brink 2017).

- A. Rom. 6:1-23 [Het nieuwe leven van de gerechtvaardigde mens]
B. Rom. 7: 1-25 [Heerschappij van de wet is dodend, zegt de bevrijde mens]
C. Rom. 8: 1-39 [Het leven door de Geest van Christus]

Romeinen 7:24 die ik behandel laten in het deel waar het plaats vind op zichzelf een structuur zien, deze kunnen op de volgende manier worden ingedeeld:

Romeinen 7:7-25

V.7

Wet en zonde

Johannes 19:

I. De ontdekking

Wat zullen wij dan zeggen?

↑ ↑ ↑ Is de wet zonde?) Volstrekt niet!

↑
Ja, ik zou de zonde niet hebben leren
kennen,

↑

↑

tenzij door de wet;

↑

immers, ook van de
begeerlijkheid zou ik niet
geweten hebben, → indien de
wet niet zeide: gij zult niet
begeren.

↑

Maar uitgaande van het gebod,

wekte de zonde in mij allerlei
begeerlijkheid op;

↑

↑

want zonder wet is de zonde
dood.

↑

 σ

Ik heb eertijds geleefd
zonder wet;

↑

toen echter het gebod kwam,
 begon de zonde te leven,
 → maar ik

V. 8

V.9

II. De verleiding

	↑		↑		begon te
	↑		↑		sterven,
	↑		↑		↑
V. 10	↑	en het gebod dat ten leven	↑	↑	bleek voor mij
	↑	moest leiden,	↑	↑	juist ten dode te
	↑		↑	↑	zijn;
V. 11	↑		↑	↑	↑
	↑		↑	↑	want de zonde
	↑		↑	↑	heeft uitgaande
	↑		↑	↑	van het gebod,
	↑		↑	↑	mij misleid en
	↑		↑	↑	door middel
	↑		↑	↑	daarvan
V.12	↑	Zo is dan de wet heilig,	↑	↑	gedood.
	↑	en ook het gebod			
	↑	is heilig en rechtvaardig			
	↑	en goed.			
V.13	↑		↑Is dan het goede mijn dood		
	↑		geworden?		
	↑		↑		
	↑		↑)Volstrekt niet!		
	↑		↑		
	↑		Maar de zonde heeft, opdat zij		
	↑		zou blijken zonde te zijn, door		
	↑		het goede mijn dood bewerkt,		
	↑		opdat de zonde bij uitstek		
	↑		zondig zou worden door het		
V. 14	↑		gebod.		
	↑		↑		
	↑		Wij weten immers,		
	↑		↑ dat de wet		
	↑		↑ geestelijk is;		
	↑		↑		
	↑		ik echter ben		
	↑		vlees, verkocht		
	↑		onder de zonde.		
V. 15	↑		↑		
	↑		Want wat ik uitwerk,		
	↑		weet ik niet;)want ik		
	↑		)doe niet		
	↑		)wat ik		

↑)wens,
↑)maar
↑)waar ik
↑)een
↑)afkeer
↑)vanheb,
↑)dat doe
↑)ik.

V. 16	Indien ik nu wat ik niet wens, toch doe,	)
	↑	) stem ik toe, dat de wet goed is.
V. 17	Doch dan bewerk ik het niet meer,	
	↑	↑
	↑	maar de zonde, die in mij woont.
V.18	↑	Want ik weet, dat in mij,
	↑	↑
	↑	) dat wil zeggen in mijn vlees,
	↑	geen goed woont.
	Immers, het wensen	↑
	is wel bij mij	↑
	↑	↑
	aanwezig,	↑
	↑	maar het goede uitwerken, kan ik niet.
V.19	Want niet wat ik wens, het goede,	↑
	doe ik,	↑
		↑ maar wat ik niet wens, het kwade, dát doe ik.
V. 20	↑	↑
	↑	Indien ik nu
	↑	datgene doe,
	↑	wat ik niet wens,
	↑	dan bewerk ik het niet meer,
	↑	maar de zonde, die in mij woont.
V. 21		↑
		Zo vind ik
		dan deze regel:
		) als ik het goede
		) wens te doen, is het kwade bij
		) mij aanwezig;
V. 22	want naar de inwendige mens verlustig ik mij in de wet Gods,	
V. 23	↑ maar in mijn leden zie ik een andere wet,	
		↑ die strijd voert tegen de wet

IV. De wanhoop

van mijn verstand
↑ en mij tot krijgsgevangene maakt
van de wet der zonde, die in mijn
leden is.

V. 24 Ik, ellendig mens!

V. De bevrijding

)Wie zal mij verlossen uit het lichaam dezes doods?

V. 25

↑
↑
Gode zij dank door Jezus Christus, onze Here!

2.3. Historische en literaire context

De brief 'Romeinen' is gericht aan de gemeente in Rome, deze gemeente bestond deels uit Joodse 'christenen' en deels uit heidense 'christenen' (Baarlink 1989: 183-184). Deze brief is geschreven om de status van de groep christenen te onderbouwen. Verder is zit er ook een didactische bedoeling achter, de kerk moest een solide dogmatische fundament hebben. Daarom moesten grondbegrippen van de leer worden uiteengezet: wat is Gods plan met de Joden en welke rol spelen de heidenen hierin (Baarlink 1989: 185, 188).

3. Uitwerking van de tekst

Ik heb hierboven, de NBG51 vergeleken met de Griekse grondtekst om erachter te komen hoe de tekst is geïnterpreteerd. Hieronder behandel ik van deze tekst alleen vers 24. Er zal over deze vers drie verschillende posities uiteen worden gezet en ik zal hierna mijn eigen visie geven. Nadat ik deze verschillende posities heb behandeld zal ik zelf nog een eigen uitwerking maken van deze vers.

3.1. Verschillende posities

3.1.1. *J van den Brink* –

Van den Brink is van mening dat Paulus in Romeinen 7 een deel van zijn leven deelt. Paulus verteld hier met name over de tijd toen hij nog farizeeër was en Christus nog niet kende (1973: 118). In Romeinen 7 vers 24 sluit de apostel zijn levensbeschrijving als man onder de wet af. Van den Brink (1973: 118) is van mening dat Paulus met deze afsluiting een verbinding maakt met zijn bekering. Het dieptepunt werd door Paulus bereikt toen hij op weg was naar Damascus. Jezus vroeg aan Paulus waarom hij hem vervolgde. Met de erkenning dat hij een ellendig mens is, had de wet voor hem afgedaan. Brink legt de nadruk in zijn visie dat Paulus hier spreekt over iemand die ziek is van het onderhouden van de wet. Want de wet brengt geen heil, geen genezing en geen bevrijding. Terwijl Paulus eerder op zoek is naar een vriend, een helper (1973: 119). Deze ex-farizeeër stelt hier volgens hem dan ook een retorische vraag waarop geen antwoord op wordt verwacht. Men wordt tot aan zijn dood onder de zonden verkocht (Rom. 7:14). Je blijft immers onder de wet, als een onschuldig slachtoffer. Want iedere inspanning is zinloos en

vruchteloos. Dat Paulus spreekt over een lichaam des doods is dan ook een lichaam waarover boze geesten heerschappij voeren. Paulus vraagt om een bevrijding, zodat zijn lichaam niet langer meer aan de zondenmachten dienstbaar is (Brink 1973: 119).

3.1.2. John Stott

Deze vers is niet zozeer een kreet vanuit de diepten der wanhoop als wel een schreeuw van verlangen die eindigt met een vraagteken (Stott 1994: 243). Dit is een uiting van een wedergeboren gelovige die zich beklaagt over zijn zondige staat, die verlangt naar een bevrijding bij de opstanding. Volgens Stott is het de onvermogen van de wet om hem te redden en het uitjubelen van Christus als enige verlosser (vers 25). Hoewel de Heilige Geest nog niet geïntroduceerd is, loopt Paulus hier toch vooruit op de verklaring van Romeinen 8:3-4. Stott geeft aan dat de 'ik' in Romeinen 7 vers 24 gaat om een wedergeboren gelovige. Wanneer de 'ik' in Romeinen om een niet-wedergeboren persoon zou gaan dan zou je in vers 26 op een onmogelijke anticlimax aanlopen (1994: 244). De 'ik' van Romeinen 7 (vers 24) wordt dan gezien als die van een niet-wedergeboren gelovige die in de diepte van wanhoop roept om redding. Om vervolgens in zijn tweede uitroep zijn verlossing aan te kondigen en daarmee tegen zijn eerste uitroep ingaat en teniet doet (Stott 1994: 244). Probleem is dat mensen die deze visie aanhangen in vers 26 tegen een soort anti-climax aanlopen waar Paulus het volgende zegt: "Derhalve ben ik zelf met mijn verstand dienstbaar aan de wet Gods, maar mijn vlees aan de wet der zonde" (Rom. 7: 26). Stott (1994: 244) verklaart dan ook dat zij dit willen oplossen door de tekst geweld aan te doen. Door bijvoorbeeld vers 26 voor vers 24 te plaatsen. Dit is een volstrekt onduidelijke passage. Wie zijn 'zij'? Wat willen zij oplossen door de tekst geweld aan te doen? Wat moet er sowieso opgelost worden? Hoe lost Scott dit zelf op? Het was een reactie van Stott op anderen die deze tekst willen uitleggen dat het om de onbekeerde Paulus gaat die dan in verse 25 over zijn bekering heeft. Die komen in de problemen met verse 26 en willen het oplossen door die vers eerder te plaatsen.

3.1.3. Jakob van Bruggen

Van Bruggen is van mening dat Romeinen 7 niet over Paulus verleden voordat hij christen werd gaat en dan in het licht van het christenzijn plaatst (2006: 108). Bruggen (2006: 259) laat dan ook zien dat het hier niet zozeer gaat over het rechtstreekst beschrijven van het leven van een christen of het beschrijven van zijn eigen leven. Maar dat het de bedoeling is om te laten zien hoe de wet haar bedoelde effect mist omdat de bereidheid om naar de wet te leven wordt tegengewerkt door de zonden in ons. In deze gedachte moet vers 24 worden gelezen. De dood komt mee door het gevolg van de zonde. Doordat men de zonden met zich draagt loopt het uiteindelijk altijd uit op destructie, ook al heeft Paulus van jongs af aan de God

van Abraham, Isaak en Jacob lief met alles wat in hem is (Bruggen 2006: 110). Het geloof in God word beheerst door de zonde.

3.1.4. Evaluatie

Hierboven heb ik drie verschillende theologen hun visie over deze passage weergegeven. Om het kort samen te vatten:

- Brink is van mening dat deze tekst spreekt over de onbekeerde Paulus en dat de stelling van wet en zonden in die tijd van zijn leven vooral speelde.
- Stott geeft aan dat het gaat om de bekeerde Paulus, maar dat dit verlost worden vooral gezien moet worden in het licht van de opstanding.
- Bruggen geeft aan dat het niet de bedoeling van Paulus was om een beschrijving van zijn eigen leven te geven. Maar eerder om een uiteenzetting te geven waarom de wet zijn effect mist door het tegenwerken van de zonden.

Ik geef mijn voorkeur vooral aan de visie van Van Bruggen. Paulus geeft vooral een uiteenzetting waarom de wet door de zonden is afgedaan en ondersteunt dit vooral door voorbeelden uit zijn leven. Stott en Van den Brink hebben het in hun uitleg op deze tekst over de bekeerde of onbekeerde Paulus, wanneer we de tekst uit Romeinen 7 volgen dan zien wij dat we dan vervolgens vastlopen bij de verzen 24 tot en met 26. Wanneer het om Paulus ging voor zijn bekering naar christus, dan was hij niet bekeerd in vers 24. Maar in vers 25 kondigt Paulus zijn redding aan, om vervolgens dit weer tegen te spreken in vers 26. Dit maakt het een inconsistent geheel. Van Bruggen heeft dan ook een andere aanpak, hij is van mening dat niet het leven van Paulus de boventoon voert, maar dat Paulus vooral een uiteenzetting geeft hoe de wet haar effect mist door de zonden. De ervaring die Paulus hier deelt wordt gebruikt om dit te ondersteunen. Het gaat Paulus dus niet zozeer over de feitelijkheid en juiste volgorde. Maar hij wilt in zijn uiteenzetting aangeven hoe goed hij ook zijn best deed, dat het maar niet lukte om de wet te onderhouden. Maar dat hij uiteindelijk tekort komt en dat daarom de wet zijn doel mist. In het slot bejubelt hij zijn redding in Jezus ondanks dat hij benadrukt. Maar benadrukt hij dat hij met zijn verstand en geest gehoorzaam wil zijn aan de wet van God, maar dat dit met zijn 'ik' niet lukt. Daar is hij gehoorzaam aan de wet van het kwaad.

3.2. Eigen uitwerking

Het woord *Talaiporos* betekent 'diep ongelukkig', maar word in de NBG51 vertaald met ellendig. Ik vind dit zelf niet gelukkig vertaald, omdat dit niet gelijk zou veronderstellen hoe iemand zich voelt. Een ellendig persoon zijn, betekent nog niet dat die persoon ongelukkig is. Je zou ook kunnen zeggen dat er innerlijke verdeeldheid is, Paulus is enerzijds misschien teleurgesteld over zijn eigen leven. Paulus ervaart dat hij ten dode is. Paulus wil het goede doen, maar ervaart uit het

vlees dat hij het tegendeel doet. Hij roept en vraagt dan ook om redding en verlossing. Want zijn vooruitzicht ziet er hopeloos uit.

Het werkwoord *rhuomai* word hier vertaald met verlossen, maar kan ook vertaald worden met beschermen, redden en bevrijden (Brink: 2017). Paulus vraagt niet alleen dat hij verlost mag worden, maar het is ook goed mogelijk dat hij bescherming zou hebben gevraagd. Dat hij als christen naar zijn vlees niet meer in zonden mag vervallen.

4. Conclusie

In Romeinen 7 geeft Paulus een uiteenzetting waarom de wet heeft afgedaan. Paulus schrijft hier niet zozeer over zijn leven voor of na zijn bekering. Maar als christen probeert hij de wet te onderhouden maar ervaart hij hierin weerstand. Deze weerstand die vanuit het vlees komt, door de zonden zorgt ervoor dat die wet zijn effect verliest. Namelijk dat hij onderhouden word. Hierdoor zegt Paulus dat hij ten dode is. Daarom dat Paulus verlangt naar een redding, naar de verlossing. Waar ook een antwoord op word gegeven in vers 25. We worden gered door Jezus Christus onze Heer!

Literatuurlijst

Aebi, Ernst. 1973 (7e druk 2002). *Korte inleiding tot de Bijbelboeken*. Culemborg: Internationaal Bijbelbond.

Baarlink, H. 1989. *Inleiding tot het Nieuwe Testament*. Kampen: Kok.

Brink, G van den., Bette. J. C., Zwiep. A. W. 2017. *Internetversie Studiebijbel*. Veenendaal: Centrum voor Bijbelonderzoek. <<http://web.studiebijbel.nl/>>
Geraadpleegd: 29 januari 2017.

_____. J. C., Zwiep. A. W. 2002. *Romeinen*. Veenendaal: Centrum voor Bijbelonderzoek.

Brink, J van den. 1973. *Romeinen*. Gorkum: Kracht van omhoog.

Bruggen, Jacob van. 2006 (3e druk 2010). *Romeinen Christenen tussen stad en synagoge*. CNT. Kampen: Kok.

Stott, John. 1994. *De boodschap van Romeinen*. BSV-serie. Hoenderloo: Novapres.

